

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/151/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3719201199
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denis Vékony
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3719201199.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Denisa Vékonyho a sudkýň JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Márie Vrtochovej v spore v spore žalobkyne A. D., nar. XX. XX. XXXX, bytom Z. XX proti žalovanému Poštová banka, a.s., so sídlom Dvořákovo nábřežie 4, Bratislava, IČO: 31 340 890, zastúpenému Advokátskou kanceláriou RELEVANS s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábřežie 8A, Bratislava, IČO: 47 232 471, o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov a iné, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica č.k. 3Csp/30/2019-54 zo dňa 04. júla 2019, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. o určení, že úver poskytnutý zo zmluvy o úvere č. 1590066864 zo dňa 24. 08. 2015 uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným je bezúročný a bez poplatkov a vo výroku III. o určení, že dohoda o zrážkach zo mzdy zabezpečujúca pohľadávku vyplývajúcu zo zmluvy o úvere č. 1590066864 zo dňa 24. 08. 2015 uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným je neplatná **p o t v r d z u j e.**

II. Žalobkyni sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ō v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie vo výroku I. určil, že úver poskytnutý zo zmluvy o úvere č. 1590066864 zo dňa 24. 08. 2015 uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným je bezúročný a bez poplatkov a žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, ktorú náhradu trov konania je žalovaný povinný zaplatiť žalobkyni do 3 dní od právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania, ktoré po právoplatnosti tohto rozsudku vydá vyšší súdny úradník, vo výroku II. žalobu o určenie, že zmluva o úvere č. 1590066864 zo dňa 24. 08. 2015 uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným je neplatná zamietol a rozhodol, že žalovaný má voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, ktorú náhradu trov konania je žalobkyňa povinná zaplatiť na účet právneho zástupcu žalovaného do 3 dní od právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania, ktoré po právoplatnosti tohto rozsudku vydá vyšší súdny úradník a nakoniec vo výroku III. určil, že dohoda o zrážkach zo mzdy zabezpečujúca pohľadávku vyplývajúcu zo zmluvy o úvere č. 1590066864 zo dňa 24. 08. 2015 uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným je neplatná a žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, ktorú náhradu trov konania je žalovaný povinný zaplatiť žalobkyni do 3 dní od právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania, ktoré po právoplatnosti tohto rozsudku vydá vyšší súdny úradník.

2. Na odôvodnenie tohto rozsudku súd uviedol, že žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala 1/ určenia, že úver poskytnutý zo zmluvy o úvere č. 1590066864 zo dňa 24. 08. 2015 uzavretej medzi ňou a žalovaným je bezúročný a bez poplatkov, 2/ určenia, že zmluva o úvere č. 1590066864 zo dňa 24. 08. 2015 uzavretá medzi ňou a žalovaným je neplatná a 3/ určenia, že dohoda o zrážkach zo mzdy zabezpečujúca pohľadávku vyplývajúcu zo zmluvy o úvere č. 1590066864 zo dňa 24. 08. 2015 uzavretá

medzi ňou a žalovaným je neplatná. To odôvodnila tým, že úverová zmluva č. 1590066864 dňa 24.08.2015 nemá náležitosti, aby mohla byť považovaná za úver s poplatkami a úrokmi, táto obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. Súčasťou formulárovej zmluvy, ktorej znenie bolo vopred pripravené zo strany veriteľa, je aj dohoda o zrážkach zo mzdy, ktorá je neplatným právnym úkonom, nejedná sa o individuálne dojednanie, nie je v nej označený platiteľ mzdy, pričom určenie presnej výšky zabezpečenej pohľadávky je síce dané výškou poskytnutého úveru, avšak následne je dojednané aj zaplatenie úrokov, úrokov z omeškania, poplatkov a iných nákladov banky spojených s uplatnením týchto nárokov. Teoreticky tak môže žalovaný vykonávať zrážky zo mzdy žalobkyne donekonečna. Súd vykonal vo veci dokazovanie. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že žalovaný ako banka uzavrel so žalobkyňou ako klientom/dlžníkom Zmluvu o spotrebiteľskom úvere dobrá pôžička, a to dňa 24.08.2015. Predmetom tejto zmluvy bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 3.000,- eur zo strany žalovaného žalobkyňi, ktorý mala žalobkyňa splácať v 60-tich mesačných splátkach po 77,- eur od 15.09.2015 do 15.08.2020. V zmluve bola uvedená celková čiastka, ktorú má klient zaplatiť 4.558,81 eur, fixná úroková sadzba 18,30 % ročne, RPMN banky 20 % ročne, priemerná RPMN na trhu 13,50 % ročne. V čl. 3, bod 3.1 sa uvádzajú poplatky súvisiace s poskytnutým úverom, kde sú uvádzané poplatky za zmenu zmluvných podmienok na žiadosť klienta vo výške 40,- eur, za vystavenie potvrdenia o zostatku úveru vo výške 20,- eur, za 1. upomienku po omeškaní splátky vo výške 10,- eur, za 2. upomienku po omeškaní splátky vo výške 25,- eur, za výzvu na splatenie celého úveru s prísl. vo výške 3,50 eur. V čl. 4, bod 4.3 zmluvy sa uvádza, že „Banka a Dlžník/Spoludlžník sa dohodli, že Banka si môže započítať svoje pohľadávky zo ZoÚ voči pohľadávke Dlžníka/Spoludlžníka z ktoréhokoľvek účtu alebo vkladu vedeného Bankou“. V čl. 5, bod 5.3 zmluvy sa uvádza, že „Dlžník/Spoludlžník a Banka sa dohodli, že Banka je oprávnená jednostranne meniť OP, Reklamačný poriadok a Všeobecné obchodné podmienky [VOP] spôsobom uvedeným vo VOP z dôvodu legislatívnych zmien, vývoja na finančných trhoch a obchodnej politiky Banky. Ak Dlžník/Spoludlžník najneskôr deň pred účinnosťou zmeny príslušného dokumentu vyjadří písomne svoj nesúhlas so zmenou a nedôjde k dohode medzi Bankou a Dlžníkom/Spoludlžníkom, považuje sa nesúhlas Dlžníka/Spoludlžníka za výpoveď ZoÚ, pričom výpovedná lehota uplynie deň predchádzajúci dňu účinnosti zmeny daného dokumentu“. V čl. 5, bod 5.4 zmluvy sa uvádza, že „Právne vzťahy neupravené ZoÚ sa riadia OP, VOP, Reklamačným poriadkom, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť ZoÚ, a právnym poriadkom Slovenskej republiky. Dlžník/Spoludlžník sa pred uzatvorením ZoÚ oboznámil s podmienkami Úveru uvedenými vo Formulári pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere, ktorý dostal pred podpisom ZoÚ. Dlžník/Spoludlžník svojim podpisom potvrdzuje, že bol s príslušnými dokumentmi oboznámený a súhlasí s nimi. Pojmy s veľkým začiatočným písmenom definované v OP a vo VOP majú rovnaký význam aj v ZoÚ“. V čl. 5, bod 5.8 zmluvy sa uvádza, že „Dlžník/Spoludlžník súhlasí, aby sa ich platby započítavali v nasledujúcom poradí: a) poplatky podľa ZoÚ, b) úrok z omeškania, c) zmluvný úrok z Úveru, d) splátka istiny Úveru, pričom platí, že v prípade viacerých pohľadávok Banky voči Dlžníkovi/Spoludlžníkovi sa platby Dlžníka/Spoludlžníka započítavajú najskôr na pohľadávky skôr splatné“. K uzatvoreniu danej zmluvy o spotrebiteľskom úvere došlo na základe žiadosti žalobkyne o spotrebiteľský úver zo dňa 24.08.2015, z ktorého listinného dôkazu mal súd za preukázané, že žalobkyňa požiadala žalovaného ako banku o poskytnutie úveru vo výške 3.000,- eur s dobou splácania úveru 5 rokov. Z bodu 1.2 žiadosti sú zrejmé údaje - informácie o žalobkyňi ako dlžníkovi, konkrétne o jej identifikačných údajoch, zamestnávateľovi, rodinnom stave, počte vyživovacích povinností, výške príjmu a pod. V čl. 4, bod 4.1 sa uvádza, že podpisom tejto žiadosti žalobkyňa potvrdzuje, že sa oboznámila a súhlasí s Obchodnými podmienkami pre spotrebiteľské úvery, Všeobecnými obchodnými podmienkami, Sadzobníkom poplatkov, s oznámením o úrokových sadzbách, s tým, že v zmysle bodu 4.10 súhlasí, aby sa jej platby započítavali najskôr na poplatky, následne na úrok z omeškania, zmluvný úrok a naposledy na splátku istiny úveru. Predmetná žiadosť je podpísaná žalobkyňou. Z Formuláru pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere dobrá pôžička zo dňa 24.08.2015 mal súd za preukázané, že dňa 24.08.2015 podpísala žalobkyňa tento formulár, kde sa v bode 2, Opis hlavných vlastností spotrebiteľského úveru uvádza a/ druh spotrebiteľského úveru - úver, b/ celková výška a mena spotrebiteľského úveru - 3.000,- eur, ... d/ doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere - zmluva o úvere je uzatvorená na dobu určitú, od splatenia všetkých záväzkov voči banke vyplývajúcich zo zmluvy o úvere. V prípade riadneho splácania je doba trvania zmluvy o úvere 60 mesiacov. Predpokladaný termín konečnej splatnosti je závislý odo dňa splatnosti prvej splátky a zodpovedá splatnosti 60-mesačnej splátky. e/ splátky a prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky poukazovať - spotrebiteľ musí splácať úver v mesačných anuitných splátkach v termíne splatnosti mesačnej úhrady. Počet mesačných anuitných splátok 60, výška mesačnej anuitnej splátky (pozostáva zo splátky istiny a úroku) 77,- eur, výška mesačnej úhrady spolu 77,- eur, termín splatnosti mesačnej úhrady 15.deň v mesiaci, úroky sú splatné vždy k termínu splatnosti mesačnej úhrady ako

súčasť mesačnej anuitnej splátky, f/ celková čiastka, ktorú spotrebiteľ zaplatí 4.558,81 eur, z toho výška istiny 3.000,- eur, výška celkových nákladov spotrebiteľa 1.558,81 eur. g) Vyžadované záruky - dohoda o zrážkach zo mzdy v prípade príjmu zo závislej činnosti, ak je so spotrebiteľom písomne dohodnutá. V bode 3, Náklady spojené so spotrebiteľským úverom sa uvádzajú údaje o výške úrokovej sadzby úveru, RPMN, priemernej hodnote RPMN, prípadne rozpis niektorých poplatkov. Zo zoznamu prevzatých dokumentov zo dňa 24.08.2015 mal súd za preukázané, že žalobkyňa požiadala o doručenie obchodných podmienok pre spotrebné úvery emailom, a o osobné doručenie všeobecných obchodných podmienok, dohody o zrážkach zo mzdy, rozhodcovskej zmluvy, produktovej informácie, zoznamu dokumentov a zmluvy o úvere. Svojím podpisom na danej listine vyhlásila, že sa s vyššie uvedenými dokumentmi oboznámila. Z Dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 24.08.2015 mal súd za preukázané, že medzi žalobkyňou ako osobou zaviazanou voči banke (žalovanému) a žalovaným ako bankou bola uzavretá táto dohoda. V čl. 2 danej dohody sa uvádza, že sa ňou zabezpečuje pohľadávka banky - žalovaného voči dlžníkovi - žalobkyňi vzniknutá zo zmluvy o úvere č. 1590066864 zo dňa 24.08.2015, najmä nárok žalovaného na vrátenie poskytnutého úveru vo výške 3.000,- eur, na zaplatenie úrokov, úrokov z omeškania, poplatkov a nákladov žalovaného spojených s uplatnením týchto nárokov (pohľadávky). Žalovaný mal právo na výplatu zrážok zo mzdy dlžníka - žalobkyne v mesačnej periodicite vo výške 77,- eur, a to až do uspokojenia pohľadávky. Banka (žalovaný) bol v zmysle dohody oprávnený predložiť túto dohodu platiteľovi mzdy dlžníka (žalobkyne), na základe čoho vzniká povinnosť platiteľovi mzdy vykonávať zrážky zo mzdy do úplného uspokojenia pohľadávok. Podľa čl. 3, bodu 3.3, banka a dlžník vyhlásili, že si riadne prečítali znenie tejto dohody, že v plnom rozsahu porozumeli jej obsahu, ktorý je pre nich dostatočne zrozumiteľný a určitý, že vyjadruje ich slobodnú a vážnu vôľu prostú akýchkoľvek omylov, že nebola uzatvorená ani v tiesni, ani za nápadne nevýhodných podmienok. Dohoda o zrážkach zo mzdy je podpísaná tak žalobkyňou ako dlžníkom ako i žalovaným ako bankou. Zo žiadosti o realizáciu dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 07.03.2019 mal súd za preukázané, že žalovaný požiadal zamestnávateľa žalobkyne - spoločnosť JFM, s.r.o., so sídlom v Považskej Bystrici, Robotnícka 4539, o realizáciu mesačných zrážok zo mzdy žalobkyne vo výške 77,- eur a to titulom zmluvy o úvere č. 1590066864 zo dňa 24.08.2015.

3. Uvedené skutočnosti súd posúdil podľa § 2 písm. a), b), d), g), h), § 9 ods. 1 a ods. 2 písm. k), § 11 ods. 1 písm. b), ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“), § 137 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok /ďalej len CSP/, § 37 ods. 1, § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1 až 5 a § 551 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzatvorenia zmluvy. Uviedol, že právo spotrebiteľa domáhať sa určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru vyplýva z ustanovenia § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z., t. j. žaloba vo vzťahu k prvým dvom výrokom je prípustná podľa § 137 písm. d) CSP. V súvislosti so žalobou o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy mal súd za to, že na určenie neplatnosti má žalobkyňa naliehavý právny záujem podľa § 137 písm. c) CSP, keďže z obsahu spisu je zrejmé, že žalovaný predložil platiteľovi mzdy žalobkyne túto dohodu, na základe ktorej požiadal o realizáciu zrážok zo mzdy žalobkyne dôvodiac, že žalobkyňa neplní riadne a včas povinnosti vyplývajúce jej zo zmluvy o úvere, na zabezpečenie ktorého úveru z tejto zmluvy bola predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy uzavretá. Za takej situácie, keď je zrejmé, že žalovaný pristúpil k uplatneniu dohody o zrážkach zo mzdy, prípadný určujúci výrok o neplatnosti takéhoto dojednania odstráni stav neistoty u žalobkyne - spotrebiteľky, nakoľko bude môcť predložiť rozsudok platiteľovi mzdy, na základe ktorého platiteľ mzdy nebude povinný vykonávať zrážky zo mzdy. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi žalovaným ako veriteľom a žalobkyňou ako dlžníkom došlo k uzatvoreniu a realizácii záväzkového vzťahu - zmluvy o úvere, a to v zmysle § 497 Obchodného zákonníka. Uvedená zmluva je vzhľadom na povahu účastníkov právneho vzťahu spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a zároveň i zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z.. V ustanovení § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. sú uvedené náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pričom v čase podpisu zmluvy tento zákon stanovil, že ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa), poskytnutý spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov /§ 11 ods. 2 písm. b) citovaného zákona/. Súd po preskúmaní danej zmluvy zo dňa 24.08.2015 dospel k záveru, že táto neobsahuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z., konkrétne neobsahuje údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. Takýto údaj vyjadrený absolútnym číslom v zmluve dáva spotrebiteľovi rýchlu odpoveď na otázku, koľko veriteľovi titulom úveru zaplatí, prípadne ak sa rozhoduje medzi viacerými veriteľmi, ponuka ktorej bankovej, resp. nebankovej inštitúcie je pre neho najvýhodnejšia. Podľa názoru súdu, ak zákon v čase uzavretia zmluvy ukladal, aby zmluva

obsahovala údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, takýto údaj musí byť v zmluve jednoznačne uvedený, musí byť správny a na tomto treba trvať. V zmysle definície, podľa § 2 písm. h) zákona č. 129/2010 Z.z. je celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. Čo je potrebné rozumieť pod pojmom „celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom“ zas definuje § 2 písm. g) uvedeného zákona. Žalobkyňa sa v zmluve zaviazala poskytnutý úver vo výške 3.000,- eur splácať žalovanému spolu s úrokom v splátkach po 77,- eur, a to v 60-tich mesačných splátkach od 15.09.2015 do 15.08.2020. Celkovo mala teda žalobkyňa v zmysle zmluvy o úvere zaplatiť žalovanému sumu 4.620,- eur (77,- eur x 60 splátok) titulom splátok úroku a istiny. V zmluve o úvere je pri údají „Celková čiastka, ktorú má klient zaplatiť“ uvedená suma 4.558,81 eur. Jedná sa o sumu odlišnú od sumy 4.620,- eur ako bolo vypočítané vyššie. V zmluve o úvere je tento údaj uvedený nesprávne, a to v neprospech spotrebiteľa, keďže v skutočnosti má žalobkyňa ako dlžník zaplatiť viac, než deklaruje žalovaný ako veriteľ v zmluve. Nesprávny údaj uvedený v zmluve neinformuje spotrebiteľa o celkovej čiastke, ktorú má veriteľovi titulom poskytnutého úveru vrátiť (teda aká je celková výška dlhu spotrebiteľa). Nesprávne uvedenie údaju o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť v zmluve o spotrebiteľskom úvere má za následok, akoby takýto údaj v zmluve nebol vôbec uvedený. Vzhľadom k tomu, že zmluva neobsahuje údaj podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z., úver je podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. bezúročný a bez poplatkov. Žalovaný v tejto súvislosti argumentuje, že jeho interný systém neumožňoval dohodnúť so žalobkyňou mesačné splátky v sume na desatinné čísla, a preto mesačné splátky boli zaokrúhlené smerom nahor, čo v konečnom dôsledku spôsobilo, že výška posledných splátok nebola v sume totožnej s ostatnými splátkami úveru, ale v sume nižšej. Podľa tvrdenia žalovaného, výška poslednej splátky bola 15,81 eur s tým, že žalobkyňa by bola o tejto výške včas písomne informovaná. Súd k tomu uviedol, že sa jedná len o ničím nepodložené tvrdenie žalovaného. Znenie zmluvy je jednoznačné - žalobkyňa ako spotrebiteľka mala platiť po 77,- eur mesačne v období 5-tich rokov, ktorá splátka pozostávala výlučne zo splátky istiny a úroku, čo predpokladá zaplatiť sumu 3.000,- eur titulom poskytnutej istiny a zvyšok, t. j. 1.620,- eur (77,- x 60 = 4.620,- eur minus 3.000,- eur) titulom úroku z úveru. Vzhľadom k tomu súd žalobe žalobkyne domáhajúcej sa určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru vyhovel /výrok I./ Čo sa týka nároku žalobkyne, ktorým sa domáhala určenia, že zmluva o úvere č. 1590066864 zo dňa 24. 08. 2015 uzavretá medzi ňou a žalovaným je neplatná, tu súd uviedol, že žalobkyňa oprela svoju žalobu o určenie neplatnosti úverovej zmluvy o skutočnosť, že táto zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, konkrétne že v zmluve sa uvádza nesprávne ustanovenie o celkovej výške nákladov dlžníka, ako i to, že ustanovenia o poplatkoch, o započítaní pohľadávok resp. platieb a o oprávnení žalovaného jednostranne zmeniť zmluvné dokumenty sú neprijateľné podmienky. Ďalej uviedla, že sa jedná o formulárovú zmluvu, vopred pripravenú. Podľa súdu skutočnosť, že sa jedná o formulárovú zmluvu, ktorú žalovaný vopred pripravil, sama o sebe nie je dôvodom, pre ktorý by zmluva bola neplatná, a to aj v prípade, že zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. Záleží totiž aj na charaktere neprijateľných zmluvných podmienok a na tom, či spotrebiteľská zmluva obsahujúca takéto neprijateľné zmluvné podmienky ako celok obstojí alebo nie. Súd síce v zhode so žalobkyňou má za to, že posudzovaná zmluva o úvere zo dňa 24.08.2015 obsahuje viaceré neprijateľné zmluvné podmienky, ako vysoké poplatky za upomienky, započítanie platieb najskôr na poplatky, príslušenstvo a až nakoniec na istinu, oprávnenie banky jednostranne meniť OP, VOP a pod., ktoré sú v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatné. Tieto sú však oddeliteľné od ostatných ustanovení zmluvy, čo nespôsobuje neplatnosť zmluvy ako takej. Rovnako tak aj v kontexte vyššie uvedených záverov o bezúročnosti a bezpoplatkovosti daného úveru predmetné neprijateľné zmluvné podmienky nespôsobujú neplatnosť zmluvy ako celku. Súd preto žalobu žalobkyne o určenie neplatnosti zmluvy o úvere zamietol /výrok II./. Ohľadne nároku žalobkyne, ktorým sa domáha určenia, že dohoda o zrážkach zo mzdy zabezpečujúca pohľadávku vyplývajúcu zo zmluvy o úvere č. 1590066864 zo dňa 24. 08. 2015 uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným je neplatná súd uviedol, že touto dohodou sa zabezpečuje pohľadávka žalovaného voči žalobkyňi vzniknutá zo zmluvy o úvere č. 1590066864 zo dňa 24.08.2015, najmä nárok žalovaného na vrátenie poskytnutého úveru vo výške 3.000,- eur, na zaplatenie úrokov, úrokov z omeškania, poplatkov a nákladov žalovaného spojených s uplatnením týchto nárokov (pohľadávky), pričom príslušenstvo pohľadávky - úrok, úroky z omeškania poplatky nie sú riadne určené, a zo slova „najmä“ je zrejmé, že sa jedná o demonštratívny výpočet. V zmysle predmetnej dohody na základe uvedenej dohody vzniklo žalovanému právo na výplatu zrážok zo mzdy žalobkyne v mesačnej periodicite vo výške 77,- eur, a to až do uspokojenia pohľadávky (bod 2.2 dohody o zrážkach zo mzdy). Uvedené evokuje, že je to práve žalovaný, ktorý rozhoduje o tom, kedy a dokedy žalobkyňa ešte musí platiť a kedy už nie. Takto koncipovaná dohoda o zrážkach zo mzdy oprávňuje žalovaného ako

dodávateľa jednostranne rozhodnúť o celkovej výške dlhu žalobkyne, čo znamená to, že žalovaný sám rozhoduje čo je v súlade s predmetnou zmluvou o úvere. Za situácie, že by sa žalovanému umožnilo realizovať zrážky zo mzdy žalobkyne (o čo sa už aj pokúsil tým, že zaslal zamestnávateľovi žalobkyne žiadosť o vykonávanie zrážok zo mzdy), mal by tak možnosť vymôcť aj prípadné plnenia majúce charakter neprijateľnej zmluvnej pokuty (napr. vysoké poplatky za upomienky), alebo aj úrok z úveru, hoci naň vzhľadom na bezúročnosť úveru nemá nárok. Súd mal za to, že predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy umožňuje žalovanému obchádzať účinnú justičnú kontrolu a z toho dôvodu ju súd považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá je podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná. Dohoda o zrážkach zo mzdy však podľa súdu neobstojí aj z iného dôvodu. Jedná sa o zabezpečovací inštitút peňažnej pohľadávky, pre ktorý právny úkon platia všeobecné ustanovenia o právnych úkonoch. Takáto dohoda musí obsahovať označenie pohľadávky, o uspokojenie ktorej ide a výšku dohodnutých zrážok. V čase uzatvárania dohody o zrážkach zo mzdy musí byť zabezpečená pohľadávka presne a úplne konkretizovaná, inak by dlžník nemohol platne prejaviť vôľu uspokojiť pohľadávku veriteľa prostredníctvom takéhoto inštitútu. Predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy neobsahuje predovšetkým určito konkretizovanú výšku pohľadávky, ktorá má byť zabezpečená - je v nej vyjadrená len suma 3.000,- eur ako suma poskytnutého úveru, hoci žalovaný v čase uzatvárania dohody o zrážkach zo mzdy poznal už aj výšku úroku, resp. celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, pričom zo slova „najmä“ je možné vyvodiť, že žalovaný mienil takýmto spôsobom zabezpečiť svoju pohľadávku voči žalobkyňi nielen titulom istiny a bližšie nešpecifikovaného úroku, poplatkov a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, ale aj iných, v dohode o zrážkach zo mzdy neuvedených plnení. Vymedzenie zabezpečovanej pohľadávky je teda neurčité, a teda podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka neplatné a preto súd žalobe žalobkyne v tomto smere vyhovel /výrok III./.

4. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP. Nárok na náhradu trov konania priznal tej strane sporu, ktorá bola úspešná. Súd teda priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu žalobkyne vo vzťahu k výrokom I. a III., žalovanému vo vzťahu k výroku II.

5. Proti tomuto rozsudku do výroku I. o bezúročnosti a bez poplatkov úveru a výroku III. o neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy podal včas odvolanie žalovaný. Uviedol, že súd prvej inštancie mal za to, že zmluva o úvere neobsahuje údaj o celkovej čiastke, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť. Žalovanému však interný systém neumožňoval dohodnúť so žalobkyňou mesačné splátky v sume na desiatinné čísla, z čoho vyplýva, že mesačné splátky boli zaokrúhlené smerom nahor. Predmetné zaokrúhlenie potom spôsobilo, že výška posledných splátok nebola v sume totožnej s ostatnými splátkami úveru, ale v sume nižšej. Výška poslednej splátky bola 15,81 Eur. O výške poslednej splátky by bola žalobkyňa včas písomne informovaná. Dikcia zákona pritom nehovorí o tom, že celkovou čiastkou, ktorú má spotrebiteľ uhradiť, je násobok počtu splátok s ich výškou, ale podľa § 2 písm. h) zákona č. 129/2010 Z.z. celkovou čiastkou sa rozumie súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. Zákon taktiež celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom nedefinuje ako násobok počtu splátok a výšky splátok. Celkové náklady spojené s úverom podľa § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z. v čase uzatvorenia zmluvy o úvere boli definované ako všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok. Obsah celkových nákladov spojených s úverom je potom definovaný priamo zákonom a vyplýva zo zmluvy o úvere. Pokiaľ ide o dohodu o zrážkach zo mzdy, táto umožňuje včasné splnenie záväzku dobrovoľne neplatiaceho spotrebiteľa, čím mu znižuje inak narastajúce úroky nie len zmluvné, ale i zákonné z omeškania. Táto dohoda bola uzatvorená riadne, v písomnej forme samostatnej listiny. Žalobkyňa ako zmluvná strana zároveň vyhlásila, že dohodu o zrážkach zo mzdy si riadne prečítala, jej obsahu porozumela a vyjadruje svoju slobodnú vôľu dohodu uzatvoriť. Dohoda o zrážkach zo mzdy pritom nebola podmienkou uzatvorenia zmluvy o úvere. Ďalej žalovaný uviedol, že dohoda o zrážkach zo mzdy je dovolená aj v spotrebiteľských vzťahoch. Tvrdenie žalobkyne, že dohoda o zrážkach zo mzdy ako taká všeobecne odporuje európskym normám nie je otázkou, ktorú je možné riešiť v tomto súdnom konaní. Pokiaľ sa žalobkyňa domáha určenia neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy všeobecne, t.j. ako inštitútu, túto otázku rieši Ústavný súd Slovenskej republiky. Žalobkyňa nepredložila vo svojej žalobe jediné tvrdenie, ktorým by ozrejmila, v akom smere má byť konkrétne napadnutá dohoda o zrážkach zo mzdy neplatnou. Jediným dôvodom je nešpecifikovanie platiteľa mzdy. Predmetná argumentácia sa javí nezrozumiteľnou, nakoľko uvedené ustanovenie neobsahuje osobitné kritériá platnosti dohody o zrážkach zo mzdy. O obsahu dohody bola žalobkyňa dostatočne informovaná. Každý dlžník vždy dostane dokumentáciu

na naštudovanie, avšak je výlučne na vôli dlžníka, či si text prečíta, alebo neprečíta. Za to, či svoje právo dlžník využije veriteľ nezodpovedá. Nie je ani povinnosťou veriteľa dlžníka nútiť oboznámiť sa s právnym úkonom, aký podpisuje. Pritom žalovaný žalobkyňu oboznámil s tým, že môže úver zabezpečiť Dohodou o zrážkach zo mzdy, avšak nemusí ju uzatvoriť. Žalobkyňa pritom sama v žalobe potvrdila, že si dokumenty ani neprečítala. Žalobkyňa dosiahla stredoškolské vzdelanie s maturitou a má tak zjavne dostatočné vedomosti na posúdenie právnych úkonov, ktoré uzatvára. Obzvlášť, ak ide o jednoduché právne úkony v tak jednoduchšej forme, akou bola aj žalovaná dohoda o zrážkach zo mzdy. Priamo v dohode o zrážkach zo mzdy je potom uvedené, a to v bode 3.4 Dohody o zrážkach zo mzdy, že Dlžník podpisom tejto Dohody vyhlasuje, že porozumel všetkým dôsledkom vyplývajúcim z jej uzatvorenia. Toto ustanovenie žalobkyňa podpísala. Podľa žalovaného ak je inštitút dohody o zrážkach zo mzdy aprobovaným právnym inštitútom, nie je možné bez ďalšieho a priori tvrdiť, že ide o dohodu neplatnú alebo dokonca, že ide o neprijateľné dojednanie. Je zrejme, že každé dojednanie v spotrebiteľskej zmluve je potrebné posudzovať osobitne s ohľadom na jeho dopad na spotrebiteľa. Má za to, že dohoda o zrážkach zo mzdy je v zmluve o úvere dohodnutá platne a primerane. Žalovaný postupoval s odbornou starostlivosťou tak, aby dopad na žalobkyňu (spotrebiteľa) nemohol zhoršiť jej situáciu. Dohoda o zrážkach zo mzdy pritom obmedzuje veriteľa na vymoženie aktuálneho dlhu z uzatvorenej zmluvy o úvere. Z uvedeného vyplýva, že zrážkami zo mzdy dôjde k splateniu rovnakej výšky dlhu, ako by dlžník splácal bez výkonu zrážok. Neexistuje svojvôľa, pokiaľ medzi stranami zmluvy boli riadne dohodnuté všetky náležitosti a tieto žalobkyňa pri uzatvorení zmluvy o úvere poznala. Zrážkami zo mzdy sa nezasiahne do ekonomickej situácie spotrebiteľa. Zrážky zo mzdy sa v zmysle dohody o zrážkach zo mzdy majú vykonávať len vo výške, ktorá zodpovedá výške dohodnutej mesačnej splátky. Pokiaľ pri riadnom splácaní dlhu žalobca pravidelne mesačne plní dohodnutú splátku z jemu poskytnutého úveru, jeho ekonomická situácia sa nezhorší, ak v prípade, že prestane plniť riadne, mu bude tá istá suma zrážaná priamo z jeho mzdy na základe dohody o zrážkach zo mzdy. Takáto dohoda nie je neprimeranou, pretože len zabezpečuje plnenie zo zmluvy o úvere za podmienok, s ktorými žalobkyňa súhlasila pri podpise zmluvy, t.j. vo výške splátok, ktoré pred podpisom zmluvy o úvere. Dlžná suma je pritom vyjadrená najurčiteľnejším spôsobom, aký pre daný prípad bolo možné použiť. Je zjavné, že v prípade zabezpečenia splácania úveru dopredu nie je možné vymedziť konkrétnym číslom výšku dlhu. Jedinou možnou cestou je tak oprieť určenie výšky o ustanovenia zmluvy o úvere. Vzhľadom na uvedené žalovaný navrhol, aby odvolací súd zrušil v napadnutej časti rozsudok súdu prvej inštancie a vrátil vec na nové prejednanie alebo aby ho v napadnutej časti zmenil tak, že žalobu žalobkyne v plnom rozsahu zamietne.

6. Žalobkyňa sa k odvolaniu žalovaného písomne nevyjadrila.

7. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP v rozsahu a z dôvodov odvolania žalovaného, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutej časti vo výroku I. o určení, že úver poskytnutý zo zmluvy o úvere č. 1590066864 zo dňa 24. 08. 2015 uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným je bezúročný a bez poplatkov a vo výroku III. o určení, že dohoda o zrážkach zo mzdy zabezpečujúca pohľadávku vyplývajúcu zo zmluvy o úvere č. 1590066864 zo dňa 24. 08. 2015 uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným je neplatná podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny potvrdiť.

8. Odvolací súd preskúmaním veci v rozsahu a z dôvodov vymedzených odvolaním žalovaného dospel k záveru, že súd prvej inštancie vzal pri svojom rozhodovaní do úvahy všetky skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov vyplynuli, neopomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo, výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 CSP. Pri rozhodovaní súd prvej inštancie použil správny právny predpis, správne ho vyložil a na daný skutkový stav ho aj správne aplikoval. Odvolací súd sa preto stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie a z tohto dôvodu si odvolací súd aj osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia, v celom rozsahu na ne poukazuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP a k odvolacím námietkam žalovaného dodáva nasledovné:

9. Odvolací súd sa v plnej miere stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že úver, ktorý žalovaný poskytol žalobkyňi je bezúročný a bez poplatkov, keď úverová zmluva neobsahuje všetky náležitosti podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. K tomuto záveru postačuje súdom prvej inštancie zistená skutočnosť, že v zmluve o úvere, ktorú strany uzatvorili, absentuje údaj podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o

zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere /24.08.2015/, teda celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítaná na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

10. Ako správne z vykonaného dokazovania zistil súd prvej inštancie, v zmluve o úvere, ktorú uzatvorili žalobkyňa so žalovaným je uvedená celková čiastka, ktorú má žalobkyňa ako klient žalovanému zaplatiť, 4.558,81 eur. Žalobkyňa však mala podľa obsahu zmluvy čerpaný úver splatiť v 60 splátkach po 77 eur, čo je celkovo v súčine suma 4.620,- eur, teda suma vyššia, než je suma uvedená v zmluve ako celková čiastka, ktorú musí klient zaplatiť. V zmluve je tak uvedená nižšia celková výška nákladov ako bola reálna, čo je v neprospech spotrebiteľa. Zo žiadneho ustanovenia zmluvy pritom nie je zrejmé tvrdenie žalovaného, že posledná mesačná splátka úveru nebude vo výške, ktorá je v zmluve uvedená, ale že bude ponížená na sumu 15,81 eur. Takáto skutočnosť musí byť dlžníkovi-spotrebiteľovi známa v čase uzatvorenia zmluvy a musí priamo vyplývať z uzatvorenej zmluvy, tak aby obsahové náležitosti zmluvy napĺňali požiadavky zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, teda aj § 9 ods. 2 písm. k). Nie je prípustné, aby si spotrebiteľ, či konajúci súd, ktorý potom v spore preskúmava naplnenie práv spotrebiteľa, vypočítavali celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť /§ 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere/, na základe iných údajov ako sú tie, ktoré sú v zmluve uvedené.

11. Keďže v predmetnej úverovej zmluve je uvedená celková výška nákladov spotrebiteľa v rozpore so skutočnou celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ podľa ustanovení zmluvy zaplatiť, takýto rozpor môže objektívne spochybníť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah jeho záväzku a preto možno dôvodne poskytnutý spotrebiteľský úver považovať za bezúročný a bez poplatkov /§ 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere/.

12. Na základe uvedených záverov preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku I. o určení, že úver poskytnutý zo zmluvy o úvere č. 1590066864 zo dňa 24. 08. 2015 uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným je bezúročný a bez poplatkov potvrdil ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP.

13. Čo sa týka odvolaní žalovaného nepadnutého výroku III. o určení, že dohoda o zrážkach zo mzdy zabezpečujúca pohľadávku vyplývajúcu zo zmluvy o úvere č. 1590066864 zo dňa 24. 08. 2015 uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným je neplatná, ani tu odvolací súd po preskúmaní veci nezistil na strane súdu prvej inštancie žiadne pochybenia. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie správne zistil, že dohoda o zrážkach zo mzdy, ktorú strany uzatvorili na zabezpečenie pohľadávok žalovaného ako veriteľa zo zmluvy o úvere dáva žalovanému právo na výplatu zrážok zo mzdy žalobkyne v mesačnej periodicite vo výške 77,- eur, a to až do uspokojenia pohľadávky. Takto koncipovaná dohoda o zrážkach zo mzdy oprávňuje žalovaného ako dodávateľa jednostranne rozhodnúť o celkovej výške dlhu žalobkyne, čo znamená to, že žalovaný sám rozhoduje čo je v súlade s predmetnou zmluvou o úvere. Žalovaný tak má možnosť vymôcť aj prípadné plnenia majúce charakter neprijateľnej zmluvnej pokuty (napr. vysoké poplatky za upomienky), alebo aj úrok z úveru, hoci naň vzhľadom na bezúročnosť úveru nemá nárok. Tým dohoda o zrážkach zo mzdy umožňuje žalovanému obchádzať účinnú justičnú kontrolu neprijateľných zmluvných podmienok v spotrebiteľských zmluvách.

14. Odvolací súd rovnako súhlasí aj s vysloveným záverom súdu prvej inštancie, že stranami sporu uzatvorená dohoda o zrážkach zo mzdy neobsahuje určito konkretizovanú výšku pohľadávky, ktorá je zabezpečovaná. Ako zabezpečovaná pohľadávka žalovaného je v nej len vyjadrená suma poskytnutého úveru 3.000,- eur a ostatné zabezpečované pohľadávky sú uvedené len druhovo ako úroky, úroky z omeškania, poplatky a náklady banky, pričom všetky tam opísané zabezpečované pohľadávky žalovaného sú uvedené slovom „najmä“, čo môže evokovať, že dohoda zabezpečuje aj pohľadávky žalovaného zo zmluvy o úvere, ktoré v dohode nie sú ani druhovo vymedzené a teda nemohli byť ani spotrebiteľovi pri uzatváraní dohody zrejme. Predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy tak vymedzuje zabezpečovanú pohľadávku žalovaného do tej miery neurčito, že je z tohto dôvodu absolútne neplatným právnym úkonom.

15. Na základe uvedených záverov preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku III. o určení, že dohoda o zrážkach zo mzdy zabezpečujúca pohľadávku vyplývajúcu zo zmluvy o úvere č. 1590066864 zo dňa 24. 08. 2015 uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným je neplatná potvrdil ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP.

16. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bola plne úspešná žalobkyňa, ktorá tak má nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Keďže však žalobkyni objektívne žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, odvolací súd jej náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

17. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).